

MINDSZENTI LAP

Megjelen
minden vasárnap.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok
nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 korona   Negyed évre . . 1 korona
Fél évre . . . . . 2 korona   Egyes példány ára 8 fillér.

Felölös szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyilttér garmond soronként 60 fillér.

Karácsony reggelén.

Kacagó gyermeköröm üde szép napja a Karácsony. Mint kedves várva-várt vendég köszönt be minden évben. Ujjongó szívvél, nevető lélekkel várja érkezését az apró gyermekereg, angyalszárnyak suhogását, ködalkok imbolygását érzi lelkében az ünnep reggelén. Szinte látja az angyalnak hófehér alakját, hallja ezüstös, búbájos szavát, amint mondja a betlehemi pásztoroknak: . . . „nagy örömet hirdetek ma nektek, mely az egész népnek öröme lesz,“ . . . s hárfahangok halk hullámain ringatja felé az üde reggeli lég, piciny mosolygó gyermekfők kandikálnak a báránnyelű hasadékain, boldogságos gyermekkacagással énekelik: „Dicsőség a magasságban Istennek, a földön béke és az emberekhez jóakarát“ . . .

S a gyermek nevet a szép karácsony reggel elé, megnyitja fehér lelkét előtte, hogy beszálhasson, bűvös regéket mondjon neki arról a pici gyermek Jézusról, aki úgy szerette a gyermekeket, aki nem volt egyéb, mint maga a megtestesült Szeretet.

A gyermek öröme a nagyoké is. Kinek szívében ne rezdülne meg a szeretet hurja a kicsiny gyermek napsugaras örömén? S az az embertársunk, aki a vallást, a hitet alig ismeri, nem érez-e ott belülről valami halk megrebbenést, mikor kis gyermeke térdére kuporodva,

kerekrenyilt szemekkel meséli el neki, mit hallott az iskolában a kis Jézusról, aki valamikor nagyon régen éppen ezen a napon született.

A gyermekcsacsogásra feléled lelkében egy régen elmúlt, bemohosodott emlék, a sugaras gyermekkor messzi édes emléke. Mikor még ő is várta a kis Jézust, hallotta az angyalszárnyak suhogását, s valószínűleg hitte azokat a szép tündéregéket . . .

Azután jött az élet, a szürke, kemény, nagy Élet, amikor minden második ember azt bizonygatta, hogy a hit, a vallás ma már középkori, elavult fogalom, angyalok sincsenek, azok csak a képzelet szüleményei, s maga a kis Jézus egy szegény ácsmester törvénytelen gyermeke volt, akihez dehogy is mentek királyok, hogy előtte térdre boruljanak: szegény nyomoruságban született gyermek volt az, csak a keleti népek fantáziája fűzte alakjához azokat a csodás regéket, melyeket oly nagy, erős gyermeki rajongással hitt. S az élet, a szürke, kegyetlen élet azt mind kimarta lelkéből és egy nagy Semmit tett a helyébe . . .

. . . „Higyjed, fiam, higyjed: fehér ruhás angyalok szálltak le az égből, királyok jöttek aranyos ruhákban a jászolbölcsőhöz, s aranyat, mirhát, tömjént raktak a gyermekisten lábaihoz . . .“

Aztán valami lassu megindulás-félét érez magában, valami édesen szomorú,

szomorúan édes belső megindulást. Mintha a bűgő harangkongást, a templom ablakain kiszűrődő zsolozsmát belülről érezné. A lelke is ünnepi ruhát ölt és akaratlanul vonzza az Isten háza felé. És mikor felszendül a magasan szárnyaló diadalmas himnusz: „Krisztus urunk áldott születésén . . .“ beleénekel ő is, kipirult arccal, kiáradt szívvél és érzi . . . érzi, hogy . . . közel az Isten!

. . . És ennek az üde karácsony reggelnek nincs árnyéka, csak fénye. A karácsonyest lehet a korgó gyomor, üres zseb, irigykedés komor estéje, de a reggel csupa szín, csupa boldogság, csupa élet. A fényes betlehemi reggel fényt hint a nyomor tanyájára is és boldogságról, meleg szeretetről beszél ott, ahol ez anyyira hiányzik, olyan nagyon hiányzik.

A betlehemi angyal száll, száll, tova, tele marokkal szórja a szeretetet, a boldogság örömhimes virágait. Báránnyelű uszálóknak a kék égen, kicsiny angyalkák könnyökölnek rájuk, kacagó gyermekfejek kandikálnak a hasadékain át, a szív kinyílik, a kebel kitágul, üde, gyönyörű, kacagós édes sejtelem lopózik be a lélek titkos rejtekében és nevető örömmel üdvözlünk, nem! éreznünk, te varázsos, búbájos szép karácsony reggel!

T. J.

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

■ mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ■ 25

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet. ■ az igazgatóság. ■

Karácsony este.

Az úri háznak ablakából
A szeretetnek fénye árad
A tündöklő karácsonyfáról.

És az úri gyerekek vidáman
Szedik a sok szép kincset róla
A díszes, jó meleg szobában.

Szegény apa kicsiny fiával
Bolyongott künn a téli ködben,
Hiu reménnyel, balga vágygyal.

— Apácskám, nézd csak — szól a gyermek —
Oh, jaj be szép! Ah mennyi játék!
S az apa könnyei peregnék . . .

— Ne sirj Apácskám, — szól a gyermek, —
Tudom, te is örömmel adnál,
De én anélkül is szeretlek!

Szegény apának szive lázban:
A szeretetnek itt a fénye,
Nem ott a gazdag uriházban! . . .

A tündérország.

Irta: Hans Heinz Ewers.

Amikor a gőzös a port-au-princei kikötő előtt horgonyzott, kékszalagocska berohant a reggelizőterembe. Lélekszakadva futkosott az asztal körül.

— Nincsen itt anyuska?

Nem, anyuska még a kabinjában volt. Az utasok és a hajótisztek azonban valamennyien felugráltak, hogy kékszalagocskát az ölikbe vegyék. Még hölgyet sohasem ünnepeltek úgy a „Praesident“ fedélzetén, mint azt a hatusztendős kacagó csöpséget. Akinek a csészéjéből kékszalagocska teát ivott, az egész napon át boldog volt. Mindig fehér batisztruháskában járt és keskeny kékszalagocska csókolta szőke fürtjeit.

— Miért hívnak téged kékszalagocskának?

Nevetve válaszolta: Hogy rám akadjanak, hogyha eltalálnék veszni.

De sohasem vészelt el, pedig egyedül szalagált minden idegen kikötőben. Texasi gyerek volt és olyan okos, akár egy kutyácska.

Senki sem tudta elfogni az asztalnál. Az

asztal élére futott és felkuszott a kapitány ölébe. Az erős friz mosolygott, kékszalagocska mindig különösen kitüntette és ez volt az egyedüli, amire büszke volt.

— Bemártom, mondotta kékszalagocska és kétszerüstölt megáztatta a teában.

— Hol voltál ma reggel? kérdezte a kapitány.

— Oh, óh! mondotta a gyermek és két szeméi jobban ragyogtak, mint a szalag a hajában, a mamának velünk kell jönni, ti is eljöttök valamennyien! A tündérországban vagyunk!

— Haiti? és a tündérország! kétkelkedett a kapitány. Kékszalagocska nevetett.

— Nem tudom mi a neve ennek az országnak, de tudom, hogy ez a tündérország! Láttam a gyönyörű szörnyetegeket. Valamennyien ott fekszenek a vásártér mellett, a hidon. Az egyiknek olyan keze van, akár egy tehén, a másiknak olyan nagy a feje, akár két tehén. Mellette van egy, akinek pikkelyei vannak, mint a krokodilnak, — óh, még szebbek és nagyszerűbbek, mint a képeken a mesekönyvben. Velünk jösz, kapitány?

Egy szép asszony felé rohant, aki a terembe

Néhány szó a mi lapunkról.

Határkőhöz értünk. Szerény kis lapunk mai számával befejezte XI-ik évfolyamát. Olvasóink ítéletére bizzuk, hogy teljesítettük-e feladatunkat. Hálásan köszönjük egyúttal a lapunk iránt tanúsított jóakaró támogatást. Ezen örömmel tapasztalt rokonszenv buzdított bennünket, hogy községünk jól felfogott érdekeiért mindenkor sikra szálljunk.

A betöltött tizenegy éves pálya igazolja azt, hogy lapunk hézagot pótol és helyét mindenkor megállta; másrészt bizonyíték arra, hogy a feladatot, melyet eléje tűzött, oly hosszú időn át mellette kitértető előfizető közönsége meglegedésére oldotta meg.

Mi szellemi képességünk, csekély anyagi erőnkhez mérten mindent megtettünk arra nézve, hogy fejlődés útján levő szeretett községünk ügyeit sikerrel szolgálhassuk. Ha mindent megsem tudtunk elérni, amit megvalósítani szerettünk volna, mentsen ki bennünket az, hogy gyakran tűzőkkel, vagy maradiakkal álltunk szemben. A következmények ugyan mindig nekünk adtak igazat, ám az elvesztett időt többé nem nyerhetjük vissza.

Mindez azonban nem tántorított el bennünket igazmondásunktól s az akadályok elől jövőben sem fogunk kitérni.

Ha küzdöttünk és elveinkkel győzhettünk, ellenfelünket sohasem tekintettük legyőzöttnek. Szintazonképpen nem kérkedtünk a magunk győzelmével sem. Mert a másik órában, más ügynél már egy nézetem lehettünk. Községünknek és édes hazánknak ügyeit csak így véljük igazán szolgálhatni.

A békét hirdettük mindenkor. Mert jól tudjuk, hogy csak békés együttműködéssel, tárgyilagos, higgadt önmérséklettel lehet céltudatos, komoly munkát végezni. A folytonos torzalkodás, a társadalmi ellentétek mesterkélt és szinte erőltetettnek látszó kiélesítése, átok gyanánt nehezedik minden emberi munkára és alkalmas arra, hogy községünk szépen megindult fejlődése elé áthidalhatatlan gátat vessen.

Amit mi csekély erőnkben a közjó előmozdítása érdekében megtettünk a mult-

lépett. Anyuska, gyorsan, idd ki a teádat: Gyorsan, gyorsan, anyuska, a tündérorszámban vagyunk!

Még az első mérnök is velük tartott, bár annyi ideje sem volt, hogy reggelizhetett volna. Valami rendtelenség történt a gépek körül és ezt meg kellett igazítani amíg a kikötőben vesztegeltek. Kékszalagocska azonban jól szívelhette, mert olyan szép faragott dolgokat készített. Ezért kellett velük tartania, mert hát kékszalagocska parancsolt a fedélzeten.

— Nem marad más hátra, mondotta a kapitánynak, egész éjszaka dolgoznom kell.

Kékszalagocska meghallotta, komolyan bólintott a fejcskájával: „Ezt megteheted, hiszen én akkor ugyanis alszom“.

Kékszalagocska vezetett. Átsiettek a kikötőváros piszkos utcáin. A négerkiváncsian bámméskodtak az ajtó előtt és utánnuk néztek az ablakokból. Széles pocsolókat kellett átugraniok. Kékszalagocska vidáman kacagott amikor a doktor félrelépett és a piszkos víz szerteloccsant, egészen bepiszkitva fehér ruháját.

Tovább haladtak a piactér nyomoruságos bódéi között, ahol a négerasszonyok fülsértően rikácsoltak.

— Oda nézzetek, ott vannak! Óh, az édes szörnyetegek, Kékszalagocska kitepte magát anyja kezéből és felrohant a kis kőhidra, amely a kiszáradt patakon vitt keresztül.

ban, fokozottabb igyekezettel megtegyük a jövőben is. És oda fogunk törekedni, hogy kedves olvasóközönségünknek lapunk 11 évi fennállása alatt oly számtalanszor megnyilvánult értékes bizalmát és támogatását minél jobban kiérdemeljük.

Nagyhangú, üres ígéretekkel, kecsegtető ajánlatokkal nem állunk elő. Jóízűsünk és féltékeny gonddal őrzött reputációnk tiltja, hogy a nap-nap után föl-színre kerülő apró, jóformán jelentőség nélküli eseményekből — haszonlesésből vagy önérdékből — műbotrányt kovácsoljunk. Ez nem mesterségünk. Ilyen eszközök használatától nemcsak óvakodunk, de egyenesen elfordulunk azoktól, akik a sajtószabadság örve alatt magán-avagy üzleti célokat szolgálnak.

A zászló, melyet 11 év előtt kibontottunk, ma is tisztán, szeplőtelenül és diadalmasan lobog. Becsületes munkánkhöz szenny nem tapadhatott. Erről meggyőződést szerezhettek azok is, akik velünk éreznek, azok is, akiknek netalán útjában állunk igazságszeretetünkkel. — Olvasóink, munkatársaink fokozottabb támogatása pedig csak növelni fogja munkakedvünket s erősíteni gyöngeségünket.

Lapunk mindenben marad a régi. Árát sem emeljük. Csekély 1 koronáért bárkinek megküldjük egy negyedévre. Terjedelme — ha csak rendkívüli események nem teszik indokoltá — sem lesz nagyobb méretű. De törekedni fogunk, hogy e szerény keretek közt is megtalálják szíves olvasóink mindazt, ami őket érdeklí s ami nyilvánosság elé való.

Ezekkel az időszerű gondolatokkal s kipróbált régi elvekkkel lépjük át az újév küszöbét.

Béke velünk!

A MINDSZENTI LAP
szerkesztősége.

Ujdonságok.

— Karácsony. A bethlehemi Jézus fölséges legendája ragyog le ma este azokról a kivilágított fenyőlombokról, amelyek még a legszegényebb ember dohos, füledt levegőjű szobájába is oda varázsolják néhány órára a világot megváltó szeretetet. Mert a szeretet diadalának ünnepe

— Jöjjetek, jöjjetek gyorsan, nézzétek ezeket a csodákat, ezeket a gyönyörű szörnyetegeket! Tapsolt az elragadtatástól és gyors léptekkel ugrándozott a forró homokban.

Ott feküdtek a koldusok, akik kitérték borzalmas nyavalyáikat. A néger ügyet sem vet reájuk, de egy idegen sem megy el előttük, aki a zsebébe ne nyulna. Ezt jól tudják és ezért felbecsülik az irgalmasságot. Aki visszatántorodik a szörnyű látványra, az legalább egy kvartert ad. Az a hölgy, aki láttukra megkapja a tengeri betegségét, legkevesebb egy dollárral adózik nekik.

— Óh, mama, nézd csak, ezt ezekkel a pikkelyekkel! Ugy-e milyen szép?

Egy négerre mutatott, akinek borzalmas pusztító seb egész testét eltorzította. Sárgászöld bőrkeményedések háromszögű pikkelyekben bori-tották el a testét.

— Hát ez, nézz csak ide, kapitány bácsi milyen mulatságos! Olyan feje van, akár a bivalynak és a prémes sapkája odanőtt a fejéhez.

Kékszalagocska megkoppantotta az esernyőjével az óriási négernek a fejét. Borzalmas elefantázisban szenvedett és a feje olyanná dagadt, akár egy rengeteg tők Gyapjas haja egészen bélpoklos volt és vastag, hosszú lerodhatd huscafatok lógtak le minden oldalról.

A kapitány megpróbálta, hogy elvonja on-

a karácsony. Az az isteni gyermek, aki a bethlehemi jászolban született s megjárta a kigunyoltatás, a megcsufoltatás, a megostorozás tövissel beszegett kálváriáját. Azért jött a világra, hogy megteremtse itt a szeretet vallását. Emberi köntöst öltött isteni lélek volt s eljött, hogy átalakítsa a világot. Meghalt és feltámadott, mint az eszme, amelyért elvérzett a keresztfán. És az eszme diadalmasan nyomult előre, mert maga volt ez a legtisztább igazság és legnemesebb szeretet. Az a harminchárom év, amit a földön töltött, a félreértett, az üldözött istenember küzdelme volt az előítéletekkel, az irigységgel és az elvakult gyilokkal. És amidőn mennybe szállt, azok hirdették a dicsőségét, akik a földön megostorozták. Ez az ő istenségének, örök győzedelme. És a keresztény világnak azért a legszebb ünnepe a karácsony, mert ilyenkor a szeretet és béke szállja meg sziveinket. Az önzést, a kicsinyes érdekharckokat, a gyűlölködést elfogja lelkükből a szent karácsony est gyönyörű legendája s boldogan ölelkeznek abba a szeretetbe, mely csak ilyenkor száll le a földre. A karácsony a gyermeki ártatlanság öröme és boldogsága és a multak emléke, mely beragyogja az emberek szívét, a nagyokat is gyermekekkel varázsolja s gyöngéd érzelmek sugaras derűjét árasztja minden család otthonára. A kis Jézus születésnapja a karácsonyfák világa, a milliányi gyertyafény lángjában testvérekké forr össze az egész emberiség. A szülői gyöngédség, a felebaráti szeretet. A szívek ünnepe a karácsony, együtt érez ekkor gazdag és szegény, árva és elhagyott, mert a vallásos legendából, Jézus tanításaiból a hit fénye és melege sugárzik szét a világra. Szent karácsony este édes boldogsága száll meg a magyar nemzet szívét s ne költözz el onnan soha!

Igen tisztelt olvasóinknak és hűséges munkatársainknak szívünk mélyéből kívánjuk, hogy részük legyen a kis Jézus által hozott békében és vigasztaló boldogságban. Boldog ünnepeket!

— Karácsonyi ünnepély az ovodában. Tegnap délután 3 órakor a Károly-ovodában jól sikerült karácsonyfa-ünnepély volt, mely után a kisdedek osztokodtak a Jézuska ajándékaiban. Ugyancsak tegnap délután 4 órakor osztották szét az áll. elemi iskolában is a szegénysorsu iskolás növendékek közt a ruhasegélyt. A szokásos karácsonyfaünnepély az idén elmaradt.

nét a kicsikét, de az, reszketve a gyönyörtől, már egy másikhoz futott.

— Oh édes kapitány, láttál már ilyen kezeket? Mondd hát, nem gyönyörű, — gyönyörű szép? Kékszalagocska sugárzott. Mélyen lehajolt a koldushoz, akinek kezeit az iszonyu betegség hihetetlen terjedelművé dagasztotta.

— Anyuskám, édes anyuskám, ide nézz, az ujjai vastagabbak és nagyobbak, mint az én egész karom. Oh mamán, ha nekem is ilyen szép kezem lehetne.

Beletette kacsóit a néger kinyujtott tenyerébe, Mint kis fehér egerecske suhant végig a rengeteg barna kézfelületen.

A szép asszony hangosan felsikoltott és ájul-tan hanyatlott a mérnök karjaiba. Mindenki vele foglalatoskodott. Az orvos kölni vizes kendőt tett a fejére, kékszalagocska pedig megke-reste a szagos üvegcset anyja zsebében és az elalélt orra alá tartotta. A földön térdelt és nagy könnyecseppek peregtek kék szeméből, megáztatva anyjának arcát.

— Anyuskám, édes, drága anyuskám, kérlek, ébredj fel! Kérlek, édes mamán. Ébredj fel gyorsan, akkor még sok ilyen gyönyörű lényt mutatok neked. Mamám, most nem szabad aludnod, hiszen a tündérorszámban vagyunk!

Fordította: Péterfi Jenő.

— **Megyei közgyűlés.** Csongrád vármegye törvényhatósági bizottsága december hó 28-án d. e. 10 órakor Szentesen a vármegye székházában rendes közgyűlést tart. — Az évről-évről tárgysorozata elég tartalmas, érdeklődést keltő is egyúttal, mert különféle bizottságok lesznek újra alakítva, megválasztva, pótolva. Választani és választatni pedig mi magyarok még mindig szeretünk. Ebből az ülésből kiadnak ki az ujonczó bizottság polgári tagjai, ez választja meg a megyei földadó bizottságot, választ 5 tagot a közigazgatási bizottságba, 1 tagot a központi választmányba, újra alakítja a megyei igazoló választmányt, a borellenőrző bizottságot, látogató bizottságot, kórházi bizottságot, választ az állandó választmányba 3 tagot, a közigazgatási bizottsághoz tiszti ügyészi helyettest, a Sváb Jakab-féle alapítványi bizottságba egy tagot, a községi számadások megvizsgálásához elnököket. Határoz a megyei pénzek gyűmölcsöző elhelyezéséről, Horváth Mihály ereklyéinek megszerzéséről, a szentesi kórház bővítéséhez szükséges terület megvételéről és még számos fontos ügyben. 33. sorszám alatt tárgyalja Mindszent község kérelmét a piaci s vásári rendről szóló megyei szabályrendelet módosítása iránt, mely körülményre a mindszenti bizottsági tagok figyelmét e helyről is föl-hívjuk.

— **Jövendő plébánosunk** már nem lesz az annyira óhajtott Csapó János sándorfalvi esperes-plébános. Kedvünkért nem hagyja el a megszerzett sándorfalvi parókiát. Eltérőleg tehát az eddigi szokástól, nem a kisebb kegyurasági parókiáról kapja plébánosát Mindszent katolikus közönsége, hanem aki azt elnyeri, az azonnal a nagyobb parókiába ül. Most aztán megindult közönségünk körében az érthető találgatás, érdeklődés a kinevezendő plébános személye iránt. Az egyház ügyeit ideiglenesen vezető Vedres Béla segédlelkész rokonszenves egyéniségét sokan szívesen látnák a plébánosi székben, de tekintettel fiatalágára, ha a községet megszavaztatnák, mégis Thury Károly személye jönne ki győztesen az urnából, mint akit katolikus közönségünk boldogult Keller Lajos idejében mint itten működő segédlelkészt ritkán tapasztalható rokonszenvenvel tanult meg tisztelni és szeretni, s mint akit jövendő plébánosunknak is látott mindenikünk, akár Sándorfalváról, akár máshonnan repült volna is, kö-zénk. Miután azonban — a mi jelenlegi körülményeink között szerencsére — nem a lakosság választ plébánost, lát katolikus közönségünk a legteljesebb nyugalommal bizhatik a patrónás örgrófi család bölcsességében, aki meg fogja találni a plébánosi székbe alkalmas egyéniséget.

— **Esküvő.** Mácza István, fiatal mindszenti áll. tanító, aranyifjúságunknak derék és rokonszenves tagja jövő hó 2-án Nyiregyházán vezet oltár elé bájos menyasszonyát, Mácza Mária úrleányt. Sok szerencsét és tartós boldogságot kívánunk a kötendő frigyhez!

— **Gondnoksági ülés.** Az állami elemi iskolák gondnoksága e hó 20-án ülést tartott. Jövőhagyta a szövőipari tanfolyam részére Muszil Vilmos igazgató által benyújtott tanrendet. Intézkedett, hogy a harmadik szövőszék a szövőipari tanfolyam előadó tanítónőjének az osztályában helyeztessék el. Végül bizottságot küldött ki, mely megvizsgálja a Bartos tanyai tanító iskolájának fűtési ügyét.

— **Karácsonyi ibolyák.** Időjárásunk nem akar téliesre fordulni. Zimankós, havas idő helyett nyílnak kertünkben a kis ibolyák. A természet — úgy látszik kissé elszámította magát. Fekete karácsonyunk lett, ami pedig a régi öregek szerint fehér husvétot jelent. A múlt heti 4 fokos hideg napok után már 18-án esőre változott. Hullott, mint a legszebb őszi eső. E hó 18-án 3, 19-én 6, 21-én 6, 22-én pedig 20 milliméternyi csapadék lett, nagy boszuságára a nimródoknak, akik a mindszenti határ kötött földjén kénytelenek e miatt a tapsifüleseket kissé tulságosan is kikimélni.

— **Nem kell protekció.** Az utóbbi időben nagyon elszaporodott azoknak a közbenjáró ügynököknek a száma, akik különösen a kisiparosok tájékozatlanságát kihasználva, vállalkoztak állami gépsegélyek kieszközlésére. A kereskedelemügyi minisztérium bizalmas leiratban értesítette az ország összes kereskedelmi és iparkamaráit, hogy figyelmeztessék a kisiparosokat arra, hogy ez a közbenjárás csak hátráltatja ügyük igazságos elintézését. A rendelet figyelmezteti az érdekelt iparosokat, hogy állami segélyek elnyeréséért semmiféle közbenjáróra vagy ügynökre nincs szükség, mert egyrészt a kellő felvilágosítást a felek a kereskedelmi és iparkamara, az iparfelügyelő, a technológiai iparmúzeum, vagy a kereskedelemügyi minisztérium iparfejlesztő szakosztálya útján, minden költség nélkül megkaphatják és ügyük, a lehető leggyorsabban intéztetik el, — másrészt, mert nem hivatott személyek közbenjötté a folyamódóval szemben a felsőbb hatóságnál jogosult bizalmatlanságot teremt, a félnek költséget okoz és az ügy elintézését is hátráltatja, mert ilyenkor az eljáró hatóság azt is vizsgálni köteles, hogy a pénz- vagy gépsegély kérelmezése nem valamely, ebből közvetett hasznot remélő vállalat kezdeményezéséből történt-e, amely esetben a kérelem el fog utasíthatni. A kereskedelemügyi minisztérium rendelete nagyon szépen hangzik, nagyon okos és helyénvaló, de azért, — hiába — nem fog megszűnni, ezután sem a közbenjárás és a protekció.

— **Eljegyzés.** Répás Gábor, fiatal képzett iparos eljegyezte Balázs Emmike kisasszonyt, Balázs Lajos és neje kedves és szép leányát. Gratulálunk!

— **Fekete karácsony.** Kiesett az idő kereke. Novemberben csikorgó hideg, téli zimankó, fehér lepel a földeken, karácsony hetében pocsek lucskos, esős elfeketedett szomorú napok. A szikkadt szurkos utakon teremtett lélek alig járhat, legfeljebb lóháton. De azért örül mindenki a szeretet, a megváltó ünnepének: kedves karácsonynak. Ha hibázott is a csikorgó hó, az arokat pirosra csipő hideg, de a családi körben egész melegséggel árad el az öröm és az ünnepi hangulat. Az ünnepek alatt lesz elég alkalom a pihenésre, a szórakozásra és hisszük, hogy e tekintetben nem is lesz ok panasza. Különösen ha hozzá vesszük az Istvánok és Jánosokra elhangzó tömérdek felköszöntőt és elfogyasztott rengeteg boritalt, akkor biztosra vehetjük a boldog ünneplést, még ha fekete is a karácsony.

— **Cigányháboru.** Bár az idej tulságosan kedvező, enyhe időjárás mellett alig volt feltételezhető, hogy a ragadozó fenevadak elhagyják fészkeiket és még a faluba is betörnek vérengzeni, nálunk megesezt a napokban, hogy egy egész farkas-csorda üvöltött és pusztított a belterületen. A jóhirnevéről országszerte ismeretes Farkas cigányfamiáról esik szó. Farkas József, Farkas Sándor és felesége Farkas Mária, meg Demeter József egy korcsmai mulatozás közben neki estek Balog Mária nevű társuknak, s úgy ellátták a baját, hogy az nyolcz napig fekszi a szalmát. A vértzomjazó Farkasoknak a bíróság ad kosztot bizonyos időre.

— **Teherbevallások.** Azok az adófizető polgárok, akik ingatlanok, ház, föld után is adót fizetnek, de ezen ingatlanuk jelzalogos bekebelezéssel, adósággal van terhelve. bizonyos adókedvezményben részesülnek abban az esetben, ha ezt a bekebelezett adóságot terhet az adóhivatalnál a betáblázási telekkönyvi végzéssel és a törlesztési könyvecskével igazoltan, kellő időben bejelentik. Az ilyen bejelentések idejéül az év első hónapja szolgál. Aki tehát adósággal terhelt ingatlana után az adókedvezményben 1910-ben részesedni óhajt, újév napjától, január 31-ig kell a tehervallomást a községi adóügyi jegyzőnél bejelentenie és a bejelentéshez magával vinnie igazolásképpen a betáblázási telekkönyvi végzést; ha van ilyen, akkor a törlesztési könyvecskét is.

— **Fegyveres juhászok.** Az utóbbi egy-két évben általánossá lett a panasz, hogy Mindszent község határában a vadállomány tetemesen megfogyott, dacára a rendszeres kiméletnek, melyben a területet a bérlő vadásztársaság ré-

szesíti. Éber figyelemmel kísérték tehát a vad-szegénynyé vált területet úgy a társaság, mint a hivatalos közegek. A gyakorta megismétlődő fegyverdurránás az akószögi legelőre vezette e hó 21-én a mindszenti csendőrök éppen kém-szemlén volt járőreit. Juhászokat találtak a szigetet képező területen, akik elmélázva legeltették juhaikat. A lövésről persze ők tudtak legkevesebbet. Ám a gyanakvó csendőrök felkutatják a kunyhót s két darab egycsővű puskát találtak, mit már eltagadni nem lehetett. A megszeppent juhászok csakhamar beismerték, hogy övék a fegyver. A rövid csövű Arany Istváné, a hosszú csövű pedig Lázár Péteré. De azt csak arra tartogatták, hogyha megtámadnák őket, hát védekezhessenek. Mintha bizony a Wertheimkasszát a juhászoknál keresnék a kasszafurók. Később aztán nem tagadták, hogy kácsát is lőttek már. De bizonyára ezt is csak azért, mert — meg akarta őket támadni. A jólelkű csendőrök szívesen hittek az életükért annyira aggódó juhászoknak, de azért a fegyvereket elkobozták, mert nem voltak adó alá bejelentve s mivel nem igazolhatták gazdáik, hogy jogosan vadásztak azon a területeken kacsákra. — A kihágást pedig bejelentették megtorlás végett a járási szolgabíróságnál.

— **Az öregtakaréka ajándéka.** A szegény iskolás gyermekek felruházására a Mindszenti Takarékpénztár ez évben is megnyitotta jótékonyági szaruját. Angyalia gyanánt 22 pár téli cipőt ajándékozott a szegény iskolás gyermekek részére, amelyet az intézet helyiségében osztott ki tegnap, szombaton délután 2 órakor. A jöttet önmagát dicséri.

— **Társulati közgyűlés.** A Körös-tisza-maros armentesítő társulat e hó 21-én választmányi ülést tartott, 22-én pedig évi közgyűlést, melyeken községtünket Veres Sándor bíró és Koncz Lajos jegyző képviselték. A gyűlésen jóváhagyták a jövő évi költségelőirányzatot is, valamint a választmányt ujjaalakították.

— **Tartsuk be az alapszabályokat!** A Mindszenti Tejszövetkezet igazgatósága több oldalról meggyőződést szerzett, hogy egyes tagok az eladásra szánt tejtermékeiket — különösen a téli időszakban, amikor a tejet magasabb áron lehet értékesíteni — rendes kontósoknak adják el. Mivel ezen eljárás káros nemcsak azon tagokra, kik tejtermékeiket mindenkor pontosan beszállítják, de kárát vallja a tejszövetkezet is, az igazgatóság most körlevélben értesítette tagjait, hogy jövőben az oly tagoktól, kik a fenti hibát elkövetik, megvon minden kedvezményt. Remélhető, hogy ezen radikális intézkedésnek fogantja lesz.

— **Hajsza az iskolai igazgató ellen.** Bizonyára ismerik olvasóink azt a csúnya hajszt, mely Muszil Vilmos népiskolai igazgató ellen nemrégiben megindult. A gondnoksághoz intézett aljas förmedvény aláírói ellen az igazgató rágalmozási pert indított. Ebben az ügyben e hó 22-én volt Szentesen a tárgyalás, mely a vádlottak fölmentésével végződött. Vádló igazgató ügyvédje az ítéletet legott megfőlebbezte. Mint értesülünk, nem lehetetlen, hogy ez ügyből egész monstre-pör fog fejlődni, mert az elő-rántott tanu esküje van megtámadva, kifogásolva s ha az hamisnak minősítetik, hát akkor furcsa világ lesz. A község közvéleménye, mindazonáltal a megtámadott igazgató mellett foglalt állást, mert az ellene felhozott vádak alaptalanoknak tartja.

— **Lopás a gáton.** A mindszenti csendőrség megállapította, hogy Lázár Péter, Arany István és Galambos István hódmezővásárhelyi lakosok a tiszamenti gátról 180 korona értékű védőanyagot vittek el. A tettesek beismerésben vannak, s fölöttük a bíróság fog ítékezni.

— **Hamis ötkoronások.** Kónya Károly és Kónya Rozál dorozsmai lakosokat tegnap délután kísérték be a szegedi kir. ügyészség fog-

